

موعظه به مناسبت عید میکائیل مقدس

در سال ۲۰۲۶

در برانشوایگ و گیفهورن

فیض و سلامتی از جانب خدا، پدر ما، و از جانب خداوند عیسی مسیح بر شما باد. آمین.

کلام خدا برای موعظه امروز از کتاب مکاشفه یوحنا، باب دوازدهم، آیات ۷ تا ۱۲ است.

مکاشفه یوحنا ۱۲: ۷-۱۲:

آنگاه جنگی در آسمان درگرفت. میکائیل و فرشتگانش با اژدها جنگیدند. اژدها و فرشتگانش نیز به مقابله برخاستند، اما پیروز نشدند و دیگر جایی برای آنان در آسمان باقی نماند.

پس آن اژدهای بزرگ، آن مار کهن که ابلیس و شیطان نامیده می‌شود و تمام جهان را گمراه می‌کند، از آسمان بیرون افکنده شد. او به زمین افکنده شد و فرشتگانش نیز همراه او به زمین افکنده شدند.

آنگاه صدایی بلند در آسمان شنیدم که می‌گفت:

«اکنون نجات و قدرت و پادشاهی خدای ما و اقتدار مسیح او فرا رسیده است؛ زیرا آن مدعی که شب و روز در پیشگاه خدای ما بر برادران ما اتهام می‌زد، به زیر افکنده شده است.

آنان به واسطه خون بره و کلام شهادت خود بر او پیروز شدند و جان خود را آن قدر عزیز نشمردند که از مرگ بترسند.

پس ای آسمان ها و ای ساکنان آن ها، شادی کنید! اما وای بر زمین و دریا! زیرا ابلیس با خشمی عظیم نزد شما فرود آمده است، چون می‌داند که فرصت اندکی دارد.»

ای برادران و خواهران عزیز که به واسطه خون بره نجات یافته‌اید،

مقدمه اول: جهان نادیدنی

آنچه ما با چشمان خود می‌بینیم، تمام واقعیت نیست. در اعتقادنامه نیکیه چنین اعتراف می‌کنیم:

«ایمان دارم به خدای یگانه، پدر قادر مطلق، آفریدگار آسمان و زمین و همه چیزهای دیدنی و نادیدنی.»

امروز، در روز میکائیل مقدس، یعنی عید فرشتگان، می‌خواهیم درباره جهان نادیدنی سخن بگوییم.

این جهان به همان اندازه جهان دیدنی واقعی است، هرچند ما اغلب از وجود آن آگاه نیستیم.

کلام خدا ما را با جهان نادیدنی آشنا می‌سازد. و این بسیار نیکوست، زیرا کمک می‌کند تا نسبت به این بخش مهم از واقعیت نابینا نباشیم.

خداوند فرشتگان را آفرید. آنان موجوداتی روحانی و نادیدنی هستند. برخلاف ما انسان‌ها، فرشتگان دارای جسم و بدن مادی نیستند. با این حال، در برخی موقعیت‌ها این قدرت را دارند که خود را به صورت دیدنی آشکار سازند.

واژه «فرشته» به معنای «پیام‌آور» است. فرشتگان پیام‌آوران خدا هستند؛ بنابراین وظیفه دارند مطابق فرمان خدا عمل کنند. آنان خدمتگزاران او هستند.

اما برخلاف ما انسان‌ها، مأموریت ندارند که زمین را آباد کنند و از آن نگهداری نمایند. همچنین این فرمان به آنان داده نشده است که «بارور و کثیر شوید».

فرشتگان تولیدمثل نمی‌کنند، بلکه خداوند از همان آغاز، همه آنان را به تعداد کامل آفرید.

مقدمه دوم: ابلیس

بخشی از فرشتگان از خدا روی‌گردان شدند و سقوط کردند.

همان‌طور که خود عیسی در متن انجیل امروز ما می‌فرماید:

«شیطان را دیدم که همچون برق از آسمان فرو افتاد.»

(لوقا ۱۰: ۱۸)

شیطان در آغاز، فرشته‌ای بلند مرتبه بود و در آسمان جای داشت.

در کتاب اشعیا چنین آمده است:

«ای ستاره درخشان صبح، چگونه از آسمان فرو افتادی! ای که ملت‌ها را به زیر می‌کشیدی، چگونه بر زمین افکنده شدی!

تو در دل خود گفتی: “به آسمان صعود خواهم کرد و تخت خود را بالاتر از ستارگان خدا خواهم افراشت. بر کوه اجتماع، در دورترین نقطه شمال، جلوس خواهم کرد. بر فراز ابرهای بلند صعود خواهم نمود و خود را مانند آن متعال‌ترین خواهم ساخت.”

اما به جهان مردگان فرو افکنده خواهی شد، به ژرف ترین نقطه گودال!

(اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۵)

شیطان به سبب غرور و تکبر خود سقوط کرد. او که «ستاره زیبای صبح» نامیده می‌شد، از آسمان فرو افتاد.

جالب است بدانید که در ترجمه لاتین کتاب مقدس، برای واژه «ستاره صبح» از نام «لوسیفر» استفاده شده است.

دیوها یا ارواح شریر نیز فرشتگان سقوط کرده‌ای هستند که از شیطان پیروی می‌کنند.

بنابراین می‌بینیم که هرچند برخی مسائل همچنان برای ما رازآلود باقی می‌مانند، اما می‌توانیم از طریق کتاب مقدس چیزهایی درباره فرشتگان و ابلیس بیاموزیم.

بالاین‌حال، اکنون می‌خواهیم توجه خود را بیشتر به این پرسش معطوف کنیم:

فرشتگان و ابلیس در زندگی ما انسان‌ها چه نقشی دارند؟

بخش اول: ابلیس و ما . او ما را وسوسه می‌کند

«و آن مار کهن، یعنی شیطان، که تمام جهان را گمراه می‌کند، از آسمان بیرون افکنده شد.»

ابلیس وسوسه می‌کند. این را از همان ابتدا در باغ عدن می‌بینیم؛ آنجا که می‌پرسد: «آیا خدا واقعاً گفته است؟»

ابلیس با کاشتن بذر شک و تردید نسبت به کلام خدا در دل‌های ما، ما را وسوسه می‌کند.

کلام خدا روشن است. خداوند در شریعت خود به‌روشنی بیان می‌کند که از ما چه می‌خواهد:

«تو باید خدا را بیش از هر چیز دیگری دوست بداری. باید در هر سختی و گرفتاری او را بخوانی. باید در مراسم عبادت شرکت کنی، کلام او را بشنوی و آن را در دل خود جای دهی. باید ازدواج را محترم بشماری و همسر خود را دوست بداری. باید مراقب سخنان خود باشی و هیچ سخن نادرست، دروغ یا بی‌محبتی بر زبان نیاوری.»

همه این‌ها را خداوند به ما می‌گوید.

اما ابلیس درباره تمام این فرمان‌ها بذر شک و تردید می‌کارد. او می‌گوید:

«رسیدن به خواسته‌های شخصی و تحقق آرزوهایت از خدا مهم‌تر است. وقتی با مشکلات رو به رو می‌شوی، باید بدون کمک خدا، خودت راه حلی پیدا کنی و نباید او را بخوانی.

وقت خود را با رفتن به کلیسا و خواندن کتاب مقدس تلف نکن.

ازدواج چیزی جز یک اختراع انسانی نیست. بدون آنکه خود را به تعهد ازدواج پایبند کنی، با هر کسی که می‌خواهی خوش بگذران.

یا مثلاً: مگر همه انسان‌ها گاهی با همسر خود نامهربان و سنگدل نمی‌شوند؟ چه اشکالی دارد؟

یا اینکه: دروغ‌های کوچک که چندان بد نیستند! اگر به نفع تو باشد، اشکالی ندارد که گاهی حقیقت را کمی تغییر بدهی.»

ابلیس این‌گونه ما را وسوسه می‌کند. او دروغ می‌گوید.

ای مسیحی عزیز، هرگاه چنین سخنانی می‌شنوی، مراقب باش!

کلام خدا روشن است. خداوند در انجیل به ما می‌گوید که برای ما چه کرده است:

«عیسی مسیح برای تو و گناهانت جان داد. من یهوه، خدای تو هستم و تو را از صمیم قلب دوست دارم. من ارزشمندترین چیزی را که دارم، برای تو می‌بخشم و اجازه می‌دهم پسر یگانه ام خون خود را برای تو بریزد تا تو حیات جاودان داشته باشی.»

اما ابلیس درباره تمام این حقایق نیز بذر شک و تردید می‌کارد. او می‌گوید:

«نه! عیسی دقیقاً برای تو نمرده است. خدا اصلاً تو را دوست ندارد. خدا تو را فراموش کرده است. تو در نظر خدا ارزشمند نیستی، بلکه هیچ ارزشی نداری.»

ابلیس این‌گونه ما را وسوسه می‌کند. او دروغ می‌گوید.

ای مسیحی عزیز، هرگاه چنین سخنانی می‌شنوی، مراقب باش!

این بود نکته نخست: ابلیس ما را وسوسه می‌کند.

بخش دوم: ابلیس و ما . او می‌خواهد ما را ببلعد.

«و آن اژدهای بزرگ از آسمان بیرون افکنده شد.»

این اژدهای بزرگ می‌خواهد ما را ببلعد.

پطرس رسول می‌نویسد:

«هوشیار و بیدار باشید، زیرا دشمن شما، ابلیس، همچون شیری غران در گردش است و به دنبال کسی می‌گردد تا او را ببلعد.»

(اول پطرس ۵: ۸)

«بلعیدن» به چه معناست؟

یعنی ابلیس می‌خواهد ما را از آن خود سازد و نابودمان کند. او می‌خواهد ایمان ما به عیسی مسیح را از ما بگیرد. او می‌خواهد که دیگر به مسیح وفادار نباشیم، بلکه به او وفادار شویم.

هر آنچه ایمان ما را تضعیف می‌کند و هر آنچه باعث می‌شود به کلام خدا شک کنیم، از ابلیس سرچشمه می‌گیرد.

شیری غران! ازدهایی بزرگ!

این تصاویر می‌توانند ترس زیادی در دل ما ایجاد کنند.

اما به نکته بعدی می‌رسیم.

بخش سوم: ابلیس از متحدان ما شکست می‌خورد

«آنگاه جنگی در آسمان درگرفت. میکائیل و فرشتگانش با ازدها جنگیدند و ازدها و فرشتگانش نیز به مقابله برخاستند.»

(مکاشفه ۱۲: ۷)

ابلیس دشمن دوستان ماست.

دوستان و متحدان ما همان فرشتگانی هستند که از خدا روی گردان نشده‌اند. در میان آنان فرشتگان مقربی همچون جبرائیل و میکائیل قرار دارند.

جبرائیل به مریم بشارت می‌دهد که او در حالی که باکره است، پسری به دنیا خواهد آورد؛ پسری که نجات دهنده جهان خواهد بود، همان کسی که سر مار را خواهد کوبید و بر شیطان پیروز خواهد شد.

جبرائیل مهم‌ترین پیام‌آور خداست.

اما میکائیل چه نقشی دارد؟

دانیال نبی این پیام را دریافت می‌کند:

«در آن زمان، میکائیل، آن فرشته بزرگ و فرمانروایی که از قوم تو حمایت می‌کند، برخواهد خاست.»

میکائیل به نوعی فرشته نگهبان ویژه و قدرتمند قوم خداست. از این جهت، او همچنین تصویری از خود عیسی مسیح به شمار می‌رود.

در اطراف ما نبردی سخت در جریان است و ما خود نیز بخشی از این نبرد هستیم.

ابلیس می‌خواهد ما را وسوسه کند. ابلیس می‌خواهد ما را ببلعد. این همان نبردی است که در آن قرار داریم.

اما ای مسیحی عزیز، دلگرم باش! ما متحدانی قدرتمند داریم.

میکائیل و فرشتگانش با ازدها جنگیدند.

«ازدها و فرشتگانش نیز جنگیدند، اما پیروز نشدند و دیگر جایی برای آنان در آسمان باقی نماند.»

(مکاشفه ۱۲: ۷-۸)

بخش چهارم: فرشتگان خدا را ستایش و تمجید می‌کنند

وقتی آیات کتاب مقدس را درباره فرشتگان می‌خوانیم، با شگفتی درمی‌یابیم که وظایف آنان چقدر گوناگون است.

آنان می‌جنگند و به‌عنوان پیام‌آوران خدا فرستاده می‌شوند.

اما دیگر چه می‌کنند؟

آنان خدا را ستایش و تمجید می‌کنند. گروه‌های سرود آسمانی تشکیل می‌دهند و گاهی نیز به ما انسان‌ها اجازه می‌دهند که در موسیقی آسمانی آنان سهیم شویم.

این اتفاق زمانی رخ داد که هنگام تولد نجات دهنده، فرشتگان بر شبانانی که در صحرا بودند ظاهر شدند.

آنان سرود می‌خواندند:

«جلال بر خدا در عرش برین و صلح و سلامتی بر زمین باد.»

(لوقا ۲: ۱۴)

اشعیای نبی نیز اجازه یافت نگاهی به تالار تخت پادشاهی خدا بیندازد. او در آنجا سرافیم، آن فرشتگان بالدار، را دید و شنید که چنین سرود می‌خواندند:

«قدوس، قدوس، قدوس است خداوند لشکرها! تمامی زمین از جلال او پر است.»

(اشعیا ۶: ۳)

صلح و سلامتی بر زمین برقرار می‌شود، زیرا مسیح، آن پیروز بر شیطان، از آسمان فرود می‌آید.

تمامی زمین از جلال خدا پر می‌شود، زیرا عیسی مسیح پادشاهی خود را در همین زمین بنا می‌کند و از این طریق، جلال خدا را در سراسر جهان گسترش می‌دهد.

ما نیز هر هفته در مراسم عبادت کلیسا به این سرودهای آسمانی می‌پیونديم.

ما همراه با فرشتگان سرود می‌خوانیم. همراه با لشکرهاي آسمانی که ابلیس و دیوهای او را شکست داده‌اند، خدا را ستایش می‌کنیم.

هر مراسم عبادت کلیسا، هم تمرین مشترک گروه سرود آسمانی و زمینی است و هم گردهمایی لشکریان خدا.

بخش پنجم: فرشتگان از توبه گناهکاران شادمان می‌شوند

اکنون به آخرین نکته می‌رسیم.

فرشتگان می‌جنگند. آنان به عنوان پیام‌آوران خدا فرستاده می‌شوند. خدا را ستایش و تمجید می‌کنند. اما دیگر چه می‌کنند؟

متأسفانه گاهی ابلیس با وسوسه‌های خود موفق می‌شود ما را نیز فریب دهد.

ما از فرمان‌های خدا سرپیچی می‌کنیم. با افکار، گفتار و کردار خود، نسبت به کلام او شک و تردید نشان می‌دهیم.

گاهی حتی دروغ‌های ابلیس را باور می‌کنیم؛ اینکه خدا دیگر ما را دوست ندارد و اینکه ما در نظر او ارزشی نداریم.

اما خداوند در فیض و رحمت خود، ما را از این وضعیت بیرون می‌خواند. او تو را صدا می‌زند و می‌گوید:

«توبه کن و به سوی من بازگرد!»

و خدا را شکر که بارها و بارها روح القدس دل‌های ما را به حرکت درمی‌آورد تا دوباره در دعا و در مراسم عبادت کلیسا، بخشایش خداوند را طلب کنیم.

عیسی بارها درباره فرشتگان سخن گفته است.

روزی او مثل‌های گوسفند گمشده و سکه گمشده را بیان کرد.

گوسفندی گم می‌شود. شبان به جست و جوی آن می‌رود، آن را پیدا می‌کند و بازمی‌گرداند.

زنی یک سکه نقره گم می‌کند. او نیز به جست و جوی آن می‌پردازد و سرانجام آن را پیدا می‌کند.

عیسی در این باره می‌فرماید:

«به شما می‌گویم، به همین‌سان در آسمان، در حضور فرشتگان خدا، برای یک گناهکار که توبه می‌کند، شادی خواهد بود.»

(لوقا ۱۵: ۷ و ۱۰)

آسمان جایگاه شادی و شادمانی است.

اما شادی برای چه؟

برای گناهکارانی که نزد عیسی می‌آیند و بخشایش گناهان خود را دریافت می‌کنند.

پس فرشتگان از صمیم قلب در زندگی ما سهیم هستند؛ در خطاها و لغزش‌های ما، در شادی‌های ما و در مشارکت ما با عیسی مسیح.

این حقیقت را فراموش نکن!

دفعه بعد که از خداوند طلب بخشایش می‌کنی و آمرزش او را دریافت می‌نمایی، به یاد داشته باش که نه تنها خودت می‌توانی از صمیم قلب شادمان باشی، بلکه فرشتگان آسمان نیز همراه تو شادی می‌کنند!

هلولویا! آمین.

و سلامتی خدا، همان سلامتی که فرشتگان در ستایش آن سرود می‌خوانند، دل‌ها و اندیشه‌های شما را در مسیح عیسی تا حیات جاودان محفوظ نگاه دارد.

آمین.